

פרשת ראה פרק יב המקום אשר-יבחר ה' עמוד א: מבנה הפרק

א אלה החקים והמשפטים, אשר תשמרון לעשות, בארץ, אשר נתן ה' אלהי אבותיך לך **לרשתה**: כל-הימים-אשר-אתם חיים, על-האדמה. ב אבד תאבדון את-כל-המקומות אשר עבדו-שם הגוים, אשר אתם ירשים אתם-את-אלהיהם: על-ההרים הרמים ועל-הגבעות, ותחת כל-עץ רענן. ג ונתתם את-מזבחתם, ושפרתם את-המצבתם, ואשריהם תשרפון באש, ופסילי אלהיהם תגדעו; ואבדתם את-שם, מן-המקום ההוא. ד **לא-תעשו כן, לה' אלהיכם**. ה כי אם-אל-המקום אשר-יבחר ה' אלהיכם, מכל-שבטיכם, לשום את-שמו, שם-לשכנו תדרשו, ובאת שמה. ו והבאתם שמה, עלתיכם וזבחיכם, ואת מעשרתיכם, ואת תרומת ידכם; ונדריכם, ונדבתיכם, ובכרת בקרכם, וצאנכם. ז ואכלתם-שם, לפני ה' אלהיכם, ושמתם בכל משלח ידכם, אתם ובתיכם-אשר ברכך, ה' אלהיך. ח לא תעשון-ככל אשר אנחנו עשים **פה**, היום: איש, כל-הישר בעיניו. ט כי לא-באתם, עד-עתה-אל-המנוחה, ואל-הנחלה, אשר-ה' אלהיך, נתן לך. י ועברתם, את-הירדן, וישבתם בארץ, אשר-ה' אלהיכם מנחיל אתכם; והניח לכם מכל-איביכם מסביב, וישבתם-בטח. יא והיה **המקום, אשר-יבחר ה' אלהיכם** בו לשכון שמו שם-שמה תביאו, את כל-אשר אנכי מצוה אתכם: עלתיכם וזבחיכם, מעשרתיכם ותרמת ידכם, וכל מבחר נדריכם, אשר תדרו לה'. יב ושמתם, לפני ה' אלהיכם-אתם ובניכם ובנותיכם, ועבדיכם ואמהתיכם; והלוי אשר בשעריכם, כי אין לו חלק ונחלה אתכם. יג השמר לך, פן-תעלה עלתיך, **בכל-מקום, אשר תראה**. יד **כי אם-במקום אשר-יבחר ה'**, באחד שבטי-שם, תעלה עלתיך; ושם תעשה, כל אשר אנכי מצוה. טו רק **בכל-אות נפשך** תזבח ואכלת בשר, כברכת ה' אלהיך אשר נתן-לך-בכל-שעריך; הטמא והטהור יאכלנו, כצבי וכאיל. טז רק הדם, לא תאכלו: על-הארץ תשפכנו, כמים. יז לא-תוכל לאכל בשעריך, מעשר דגנך ותירשך ויצהרך, ובכרת בקרך, וצאנך; וכל-נדריך אשר תדר, ונדבתיך ותרומת ידך. יח כי אם-לפני ה' אלהיך תאכלנו, **במקום אשר יבחר ה'** אלהיך בו-אתה ובנדבך ובתך ועבדך ואמתך, והלוי אשר בשעריך; ושמת, לפני ה' אלהיך, בכל, משלח ידך. יט השמר לך, פן-תעזב את-הלוי, כל-ימך, על-אדמתך. כ **כי-ירחיב ה' אלהיך את-גבולך**, כאשר דבר-לך, ואמרת אכלה בשר, **כי-תאונה נפשך** לאכל בשר-בכל-אות נפשך, תאכל בשר. כא כי-ירחק ממך **המקום, אשר יבחר ה'** אלהיך לשום שמו שם, וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה' לך, כאשר צויתך-ואכלת, בשעריך, בכל, **אות נפשך**. כב אך, כאשר יאכל את-הצבי ואת-האיל-כן, תאכלנו: הטמא, והטהור, יחדו, יאכלנו. כג רק חזק, לבלתי אכל הדם, כי הדם, הוא הנפש; ולא-תאכל הנפש, עם-הבשר. כד לא, תאכלנו: על-הארץ תשפכנו, כמים. כה לא, תאכלנו-למען ייטב לך ולבניך אחריך, **כי-תעשה הישר בעיני ה'**. כו רק קדשיך אשר-יהיו לך, ונדריך, תשא ובאת, אל-**המקום אשר-יבחר ה'**. כז ועשית עלתיך הבשר והדם, על-מזבח ה' אלהיך; ודם-זבחיך, ישפך על-מזבח ה' אלהיך, והבשר, תאכל. כח שמר ושמעת, את כל-הדברים האלה, אשר אנכי מצוה: למען ייטב לך ולבניך אחריך, עד-עולם-כי תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלהיך. כט **כי-ירחיק ה' אלהיך את-הגוים אשר אתה בא-שמה לרשת אותם-מפניך**; וירשת אתם וישבת בארצם. ל השמר לך פן-תנקש אחריהם, אחרי השמים מפניך; ופן-תדרש לאלהיהם לאמר איכה **יעבדו הגוים האלה את-אלהיהם**, ואעשה-כן גם-אני. לא **לא-תעשה כן לה' אלהיך**: כי כל-תועבת ה' אשר שגא עשו לאלהיהם-כי גם את-בניהם ואת-בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם. לב את כל-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם-אתו **תשמרו לעשות**: לא-תסוף עליו ולא תגרע ממנו.

מסגרת לפרק כאן מדובר בכניסה לארץ

חלק זה מתייחס לעמ"י במדבר ולכן העיקר במשכן בשר קורבנות.

התייחסות משנית לגבי בשר תאונה כי שייך רק לעתיד במדבר יא, ד ושמו"א ב, טז- שימוש רע בקורבנות כבשר תאונה.

חלק זה מתייחס לעמ"י בארצו, ולכן עיקר הבשר בא"י הרחבה הוא בשר תאונה.

התייחסות משנית לגבי בשר במשכן-קורבנות.

מסגרת לפרק כאן מדובר אחרי כניוש וירושת הארץ

א) ביטוי זה 22 פעמים בספר דברים. ספר זה ייחודי בבחירת מקום קבוע למקדש, במלכות ובבשר תאונה. ספר האומיות בא"י.

ב) גם אצל מלך הביטוי אשר יבחר ה' אלהיך (וי, טו), והכוונה לבית דוד

ג) יבחר = יראה ולכן פסוק יד בניגוד ל-יג. גם בעקידה ה' יראה = ה' יבחר. גם בבחירת דוד-שמו"א טו, ז-ח.

שניד לפרקינו לגבי קרבנות בדרך ע"ז. כך גם ד, ב כהקדמה להמשך שם - ע"ז.

Parashat Re'eh

The Book of Deuteronomy – Sefer Devarim – is the book of the Land of Israel, yet the expression "The place that is chosen by God" appears only 22 times. Six of those occurrences are in this perek, indicating the importance of the place of the Temple.

Our chapter offers two different perspectives on how meat should be eaten. Should meat be eaten only as part of a sacrificial offering, or can it be eaten as an ordinary part of a normal diet? According to the first approach, which was true in the desert and for the first 400 years in Israel, there is hardly any reason to mention eating meat. Once the settlement of the Land increased in the time of King David and King Solomon it became difficult for people to come to the Temple every time they wanted to eat meat, only a small amount of meat came from sacrifices.

This is one example where Sefer Devarim offers an historical overview of Jewish history in the land of Israel.